

Sol Birlik demokrasi isteyen herkese sesleniyor

ABD İLE SİA'NIN YENİLENMESİNE, YENİ BİR IMF ANLAŞMASINA HAYIR DİYELİM!

Faşist rejimin icazetli partilerinden istifaların, ANAP kongrelerindeki itişmelerin tozu-dumanı altında, ABD'nin ülkemiz üzerindeki egemenliğini pekiştiren yeni adımlar atılıyor. Halklarımızın ekmeğini, yaşamını, geleceğini ilgilendiren çok önemli iki yeni kölelik anlaşması için pazarlıklar yürüyor.

Genel Kurmay Başkanı Üruğ, Mart ayında sona erecek olan ABD ile Savunma İşbirliği Anlaşması ve yeni bir MUTABAKAT Anlaşması için Pentagon'a pazarlığa gitti. Amerikancı generaller bu halk ve barış düşmanı rejime ABD-NATO desteğinin sürmesi karşılığında, ABD'ye yeni üsler,

nükleer, kimyasal silah depoları tek-lif ediyor. ABD jandarması olarak yeni görevler üstlenmeyi öneriyorlar. Genel Kurmay Başkanı bu uğursuz pazarlıkta, Pentagon'la mutabık kalmış olacak ki, bir "Liyakat nişanı" ile geri geldi. İç ve dış basında, Yunanistan'dan sökülecek ABD üslerinin Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'na taşınacağı, Türkiye'nin, ABD için önemini şimdi daha da arttığı haberleri yoğunlaştı.

Yine bugünlerde, Ankara'da bir üst düzey IMF heyeti halklarımıza dayatılacak yeni bir kemerleri sıkıtma anlaşması hazırlıyor. Özal önce, "5 yıl kemer sıkacağız, ama düze çıkaca-

ğız demişti. 5 yıl geçti. Daha bir kaç ay önce "düze çıktık, IMF anlaşmasını yenilemeye artık gerek yok" diyordu. Bugün aynı Özal "IMF anlaşmasını bir yıl daha uzatmak gerekiyor" diyor. Gerçekte bu yalnız kandırma ve oyalamacanın en hayasız bir örneği değildir. Bu bir itiraftır. Beş yıldır halkımıza kan kusturan ekonomik önlemlerin, sürekli artan dış borçları ödetmek için halklarımızın lokmasına haciz koymaktan başka bir işe yaramadığının kanıtıdır. Evren-Özal çetesi başta kaldıkça, halklarımız daha uzun yıllar kemer sıkamak zorunda kalacaktır. Ve gün günden daha kötü

Arkası sayfa 6'da

Sol'un Tarihsel Görevi

İşsizliği önlemek, ekmeğimizi büyütme, Washington'un şamar oğlanı olmaktan kurtulmak, Kürt ulusunu vahşi baskılardan korumak; demokrasiye ulaşılmadan bunların hiçbirini olanaklı değildir. Emekçilerin, yurt-severlerin sıralarında bu görüş şimdi daha da güç kazanıyor. Halka demokrasi diye yutturulmak istenen bu rejimde demokrasiye özgü hiçbir kuralın işlemediği, hiçbir kurumun var olmadığı ortaya çıktıkça, demokrasiye gerçekten geçilmesi, bunun yolunun açılması için erken seçime gidilmesi istemi güç kazanıyor.

1960'lı ve 70'li yıllarda gericiğin, faşist güçlerin demokratik hak ve özgürlüklere, demokratik kurumlara yönelik saldırılarının karşısına en önde sol güçler dikilmişti. 1961 Anayasasının demokratik öğelerini en başta sol güçler savundu. Özgürlük, kasıtlanmamış demokrasi düşüncesini halka en başta sol güçler taşıdılar. Sol, 12 Eylül 1980 sonrasında en ağır baskıları göze alarak demokrasi için savaştı, savaşıyor.

Şimdi demokrasiye gereksinim duyanların cephesi genişliyor. Komünistlerin, solun, sosyal demokrat görüşleri savunuların yanısıra geleneksel tutucu çevrelerin içinde de demokrasi için savaşım fikri güç kazanıyor. Burada bir yenilik var. 19 Mart günlü yazısında DYP'nin bir ilçe kongresindeki izlenimlerini aktaran N. Ilıcak bile, herşey "Tıpkı eskiden olduğu gibi. Yenilik, DYP'nin bir misyon olarak demokrasiyi savunması, hak, hukuk, adalet mefhumlarının kongrelerde işlenmesi" diyor. İşbirlikçi oligarşinin kalemşöürü Ilıcak gibilerin bu yenilikten hiç de göstermek istedikleri gibi hoşnut olmadıkları bellidir. Bu bir yana, DYP sözcüleri ger-

Arkası sayfa 6'da

Cumhuriyet'ten Geriye Ne Kaldı ?

Türkiye, bağımsız, egemen bir ülke mi? Türkiye'de kendi yurttaşlarını koruyan bir yönetim var mı? Adana İncirlik'teki Amerikan üssünde çalışan işçilere yapılan saldırı bu soruların yanıtını apaçık ortaya koydu.

Şimdi coplarla, kurt köpekleriyle işçilerimize saldıran Amerikan görevlileri ellerini kollarını sallayarak Adana'da dolaşıyorlar, İncirlik üssü hiçbir şey olmamış gibi faaliyetine devam ediyor. Her gün yurtsever, solcu insanlarımızı otuzar-kırkar tutuklayıp, kamuoyuna "bölücü, yıkıcı çete mensupları" diye tanıtan Evren-Özal yönetimi, yabancı bir devletin askerlerinin kendi ülkemizde işçilerimize pervasızca saldırmaları karşısında, bu açık terör karşısında susuyor.

Susuyorlar ve basını, kamuoyu

odaklarını yasaklarla susturuyorlar. Amerikan emperyalizmine karşı tek bir ses yükselmesin istiyorlar. Çünkü Başbakan Özal, Washington'a gidiyor. Amerikan yönetimiyle 1980'de imzalanmış olan Savunma İşbirliği Anlaşması-SİA adlı kölelik anlaşmasının uzatılması sorununu görüşecek. Buna karşılık daha çok silah, daha çok borç dilenecek. "Biraz daha dolar verirsiniz Yunanistan halkının ülkesinden atmak istediği üslerinizi de alırız" diyecek. Özal, Evren ve daha geçen gün Washington'dan, ABD'ye üstün hizmetlerde bulunduğu için liyakat madalyası almış olan Genel Kurmay Başkanı Üruğ böyle anlaş-tılar.

Ülkemizde geçmişte 6. Filo'ya

Arkası sayfa 6'da

TÜRKİYE'NİN ABD ÜSLERİNE İHTİYACI VAR MI ?

13 Mart 1985 Çarşamba günü, İncirlik üssündeki Amerikan askerleri, üzerlerinin aranmasına itiraz eden Türk işçilerine kurt köpekleri ve coplarla saldırdılar. Aralarında Türk Harb-İş Adana Şube Başkanı'nın da bulunduğu dokuz işçimiz bu saldırıda yaralandı.

İncirlik'teki Amerikan saldırısı, adına "ortak savunma tesisi" denilen topraklarımızdaki irili-ufaklı tam 60 üssün kime, neye hizmet ettiği, bu üslerin ülkemizde ne aradığı sorusunu bir kez daha gündeme getiriyor. Bu sorulara açık yanıtlar verebilmek için konu üzerinde somut konuşmak gerekiyor.

Herşeyden önce, bu üslerin statüsünü yeniden düzenleyen 1980 tarihli Savunma İşbirliği Anlaşması, bundan önce ve sonraki bir dizi ikili anlaşma, ulusal egemenlik haklarımızın ABD'nin ipoteği altına sokulmasından başka bir şey değildir. Örneğin 5 Mart 1959 tarihli ikili anlaşma, Türkiye halkının ABD'nin istemediği bir hükümeti işbaşına getirmesini, ülkemize "dolaylı bir tecavüz" diye niteliyor. Böyle bir durumda, ABD'ye topraklarımızdaki üsleri kullanarak Türkiye'ye müdahale yetkisini tanıyor. 26 yıl önce Meclislerden bile geçirilmeyen bu ikili anlaşmanın yü-

Arkası sayfa 7'de

PARTİMİZİ GÜÇLENDİRMEYEN ÜLKEMİZİ KURTARAMAYIZ !

65. YILDÖNÜMÜNDE HER ŞEY TKP'Nİ DAHA DA GÜÇLENDİRMEK İÇİN !

ÖRGÜTLÜ EĞİTİM, BİREYSEL ÖĞRENİM

İstanbul'dan Deniz Yol-
daş parti örgütü "Marksist-
Leninist teoriyi öğrenmek,
yaratıcı düşünmeyi ve bilgi
edinme yetisini geliştirir.
Derin ideolojik bilinç ve dev-
rimciye özgü moral nitelik-
ler edinmeye yardımcı olur.
Politik savaşım içinde bilgi
edinme çabası, bu bilgiyi
derin bilince dönüştürmeyi
zorunlu kılar. İnsan ancak
karmaşık teorik sorunları in-
celeyip anladığı zaman parti
politikasını daha sağlam
kavrayabilir ve onu herkesin
önünde daha etkili savunabi-
lir" diye yazıyor. Bu saptamalar,
kuşkusuz Mart ayı
başında başlayan TKP
1985 yılı Parti eğitimi dönemi-
nin de hedeflerini dile ge-
tiriyor. Atılım'ın 15 Şubat
1985 sayısında yer alan
"Parti eğitimini yeni bir dü-
zeye yükseltmek için" baş-
lıklı yazıda bu eğitimin ama-
cı "üye ve sempatizanların
partinin önüne koyduğu sa-
vaşım hedeflerini başarıyla
gerçekleştirecek düzeye
yükselmesine katkıda bu-
lunmak" olarak saptan-
mıştı.

Aynı yazıda, eğitimin ör-
gütlü bir şekilde, sekreter
yoldaşların yönetim ve so-
rumluluğunda yapılacağı da
belirtmişti. Bildiğimiz gibi,
denetim, örgütlü çalışma-
nın ayrılmaz bir parçasıdır.
Öyleyse denetim mekaniz-
masını parti eğitiminde na-
sıl uygulayacağız?

Parti eğitiminde denetim,
sekreterler ve eğitilenler ta-
rafından, karşılıklı, iki yanlı
olarak uygulanacak. Sekre-
terler, verilen materyallerin
okunmasından sonra eğiti-
lenlere okudukları ile ilgili
sorular yöneltecekler. Onla-
rın konuyu ne ölçüde özüm-
sediklerini ölçecekler. Bu-
rada sekreterler, eğitim
broşüründe yer alan sorula-
rı sormalı, ama onlarla yet-
tinmemelidirler. Her sekre-
ter, eğitim gören her bir ki-
şinin teorik düzeyini, içinde
bulunduğu savaşım koşullarını
göz önünde tutarak
ayrıca sorular hazırlama-
lıdır. Burada sekreterler, sa-
dece broşürdeki bilgilerin
tekrarını gerektiren sorular
sormaktan kaçınmalı, ko-

nunun ne ölçüde özümse-
diğini anlamaya yarayacak,
düşünmeye özendirici so-
rular geliştirmelidirler.

Eğitimdeki denetim me-
kanizması aşağıdan yukarı-
ya doğru da, eğitilenlerin
anlamadıkları konuları, nok-
taları, kavram ve sözcükleri
sekreterlerine sormaları
şeklinde işleyecektir. Elbet-
te sekreterler kendi yönelt-
tikleri ve kendilerine yönel-
tilen soruları yanıtlayabili-
mek için her çabayı göster-
melidirler.

Partiyle bağı kopuk yol-
daşlar ise, sorularını Atıl-
ım'ın yazışma adresine yol-
layabilirler.

Eğitim, yani konuların öğ-
renilmesi, öğretilmesi, so-
rular sorulması ve yaratıcı
fikirlere edinilmesi, bir bütün
olarak kişinin savaşım yete-
neğinin artırılması işi örgüt-
lü olarak yapılacaktır. Buna
karşılık, eğitim broşürlerin-
in, konuyla ilgili Marksist-
Leninist klasikler ve parti
belgelerinin okunup öğre-
nilmesi ise ağırlıklı bireysel
olacaktır. Eğitilen, söz ko-
nusu ders materyallerini
mutlaka tek başına okumalı,
içindekileri öğrenmeye çalı-
şmalıdır. Ders materyalle-
rini bireysel olarak öğren-
mek çabası olmadan eği-
timden hiçbir yarar sağla-
namaz.

Sekreterler eğitim bro-
şürüne ek olarak okunacak
kitap ve parti belgelerinin
hangisinin hangi aşamada
okunacağını da eğitilenlere
bildirmelidirler. Örneğin,
"İşçi Sınıfının Tarihsel Mis-
yonu" konusuyla bağlı ola-
rak, okunmak üzere, ana
yardımcı araç olarak Marks
ve Engels'in "Komünist Par-
tisi Manifestosu"nun "Bur-
juvalar ve Proleterler" baş-
lığını taşıyan birinci bölümü
ve zaman kaldığı ölçüde di-
ğer bölümleri, konuyla ilgili
parti belgeleri olarak da
"Mustafa Suphi 100. Yıl
Tezleri"nin "Sosyal Yapı"
başlıklı 4. bölümü, TKP 5.
Kongresine sunulan MK Çalı-
şma Raporu'nun "1973-
1983 yıllarına genel bir ba-
kış" başlıklı bölümü "İşçi
sınıfının savaşımı" başlıklı
kısmı verilmişti. Sekreter

gerekirse, bu materyallerin
bazılarının, eğitim broşürü-
nün okunması bitirdikten
sonra okunmasını da iste-
yebilir. Burada amaç, eğitim
broşüründeki bilgilerin ge-
rek Marksizm-Leninizm kla-
sikleriyle, gerekse parti po-
litikasıyla daha iyi bağlan-
masını sağlamaktır.

Sekreterlere düşen bir di-
ğer iş ise, teorik yazı okuma
alışkanlığı az olan yoldaşla-
ra, önemli gördükleri bazı
cümleleri, kavramları gere-
kirse tek tek açıklamaktır.
Bu yoldaşların pratik bilgi-
lerini teoriyle tamamlama-
larına özel bir özen göster-
mektir.

Sekreter yoldaşların, bü-
tün eğitim için önlerine ko-
yacakları bir diğer hedef ise,
eğitilenlerin, bütün bir eği-
tim dönemi sonunda, sis-
temli kitap okuma alışkanlı-
ğı edinmeleridir. Bunun he-
men kazanılmayacağı
unutulmamalıdır.

Bireysel öğrenim sırasın-
da, tek başına okumada ne-
lere dikkat edeceğiz? Anla-
madığımız yerleri tekrar
okuyarak anlamadığımız
yeri, düşünceyi, ya da keli-
meyi saptayacağız. Olanak-
lıysa not edeceğiz. Hızlı de-
ğil, durup düşünerek okuya-
cağız. Düşünerek okumak,
bize, teoriyle parti politikası-
nı ve her ikisiyle de gerçek
yaşamı daha iyi birbirine
bağlamak, öğrendiklerimize
ve öğrendiklerimizin aklı-
mıza getirdiklerine dayana-
rak, neler yapmamız gerek-
tiğini karar vermek olanağı
verecektir. "Yüksek sesle
değil, düşünerek" okuyaca-
ğız. Yazılanların ne amaçla
yazıldığını, ne anlatılmak ist-
endiğini anlamaya çaba
sarfederek okuyacağız.
Olanaklıysa, okuduklarımızı
birkaç gün sonra yeniden
gözden geçireceğiz. Okur-
ken not çıkarmayı, plan ya
da özet çıkarmayı yeğleye-

Arkası sayfa 7'de

Komünist YARIŞMA

daha çok haber... daha çok yazı... parti basınına güçlendir...

Yazışma Devam Etmelidir ● Özgür DİNÇ

"Radyoya yazı yazmaya başladığım ilk günlerde ayda dört yazı hedefini koymuş olmama karşın, yazı yazmaya bir türlü alışamıyordum. Zor geliyordu bana. Salt hedefime ulaşmayı düşünüyordum. Hep yazabileceğim bir konunun çıkmasını bekliyordum. Ama bugün, yarışma sayesinde geldiğim noktada, olaylara, gelişmelere karşı daha duyarlı davranabiliyorum. Gözlemci yanlarım gelişti. Olayların altında yatan nedenleri daha kolaylıkla çözümlenebiliyorum. Daha derinlemesine ve geniş düşünüyorum. İlk aylarda önüme bir yazı konusunun, bir haberin çıkmasını beklerken, artık bugün her konuyu bir yazı malzemesi olarak görüyorum. Yazı yazmak benim bir alışkanlığım haline geldi.

Son günlerde, radyodan yarışmanın bir yılının dolmak üzere olduğu ilişkin yayınlar yapılıyor. Radyomun başında bunları dinlerken şöyle düşündüm. Parti merkez organlarına yazı ve haber göndermeye öyle alıştım ki, yarışma bitse bile ben yine yazacaktım. Sonra, her geçen gün yeni yeni yarışmacılar da katılmıyor mu aramıza? O zaman bu yarışma bitmemelidir diye düşündüm. Adı yarışma olsun olmasın, bu yazışma devam etmelidir. Hem de daha yükseltilecek.

Bu yarışmaya bizi radyomuz, Atılım çağırmişti. Parti bizi, parti basınına güçlendirmeye çağırmişti. Şimdi biz radyo dinleyenleri, yarışmacılar olarak sizlere çağrı yapıyoruz. Bu yarışma sona ermemelidir. Parti merkez organları ile yazışma devam etmelidir. Yarışmacı dostlarımızın tümünün benim bu düşünceme bu istemime katılacağına inanıyorum.

"Daha çok haber, daha çok yazı, parti basınına güçlendir!" Bir yıllık yarışma bize bu belgiyi kazandırdı. Onu daha da yükselteceğiz."

MİHAİL SERGEYEVİÇ GORBAÇOV SBKP MK GENEL SEKRETERLİĞİNE SEÇİLDİ

10 Mart 1985'de SBKP MK Genel Sekreteri K. U. Çernenko'nun ağır bir hastalık sonucu hayata gözlerini yumması üzerine 11 Mart 1985'de SBKP MK Olağanüstü Plenumu toplandı. Plenum'da Mihail Sergeyeviç Gorbaçov SBKP MK Genel Sekreteri görevine oybirliği ile seçildi.

SBKP MK Genel Sekreteri M. S. Gorbaçov Plenum'da yaptığı konuşmada Çernenko'nun yaşam ve çalışmalarını değerlendirdi, partinin önünde duran görevlere değindi.

"Tüm gücünü ve bilgisini ülke ekonomisinin gelişmesine, halkın genlik ve kültür düzeyinin yükseltilmesine, ülke güvenliğinin sağlanmasına, dünyada barışın korunması ve güçlenmesine" veren K. U. Çernenko'yu "sadık bir Leninci, SBKP ve Sovyet devletinin, uluslararası komünist hareketin üstün bir faaliyetçisi, duyarlı bir yüreğe ve büyük bir örgütçü yeteneğine sahip bir insan" olarak niteleyen Gorbaçov özetle şöyle dedi:

"Y. V. Andropov ve K. U. Çernenko'nun katkılarıyla 26. Kongre'de ve onu izleyen MK Plenumlarında belirlenen stratejik çizgi değişmedi, değişmiyor. Bu çizgi ülkenin sosyal-ekonomik gelişmesini hızlandırma, toplumsal yaşamın tüm yanlarını iyileştirme çizgisidir. Halk ekonomisini entansiv gelişme raylarına oturtmada çözümlenici dönüşümü sağlama görevi önümüzde duruyor. Kısa bir zamanda en ileri bilimsel-teknik konulara, toplumsal emek üretkenliğinde en üst dünya düzeyine ulaşmalıyız, ulaşmak zorundayız.

"İnsanın yaşam koşullarının iyileştirilmesi, kuşkusuz, onun ortak davaya giderek artan katkısına dayanmak zorundadır. Bu ilkedен sapıldığı her yerde, sosyalist toplumda birlik ve istikrarın ana ögesi olan sosyal adalet, kaçınılmazlıkla çığnener.

"Parti, iç politikada ana görevlerden biri olarak demokrasinin, halkın tüm sosyalist özyönetim sisteminin daha da iyileştirilmesini ve geliştirilmesini görüyor.

"Parti, Sovyet, devlet ve toplum örgütlerinin çalışmaları üzerine bilgilendirmeyi ileride de genişletmek zorundayız. V. İ. Lenin devletin, yığınların bilinciyle güçlü olduğunu söylüyordu. Bizim pratiğimiz bu saptamayı bütünüyle doğrulamıştır."

SBKP MK Genel Sekreteri Gorbaçov daha sonra dış politika konularına değindi. SSCB'nin dış politika alanındaki rotasının barış ve ilerleme rotası olduğunu kaydettikten sonra özetle şöyle dedi:

"Parti ve devlet için birinci görev, en yakın kavga arkadaşlarımız ve bağlaşıkları olan yüce sosyalist topluluk ülkeleriyle kardeşçe dostluğu korumak ve her bakımdan güçlendirmektir. Biz, Çin H. C. ile ilişkilerin ciddi biçimde iyileşmesini istiyoruz ve bunun karşılıklı temelinde olanaklı olduğuna inanıyoruz.

"Sovyetler Birliği halkların sömürge ezgisinden kurtuluş savaşlarını her zaman desteklemiştir. Ve bugün de bizim sempimiz, bağımsızlığını güçlendirme ve sosyal yenilenme yolunda yürüyen Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkelerinden yanadır.

"Kapitalist ülkelerle ilişkilere gelince, şunları söylemek isterdim: Biz, Lenin barış rotasını, barış içinde yanyana yaşama rotasını kararlılıkla sürdüreceğiz.

Mihail Sergeyeviç Gorbaçov 2 Mart 1931'de, Stavropol bölgesinde bir köylü ailesinde dünyaya geldi. 1952'de SBKP üyesi oldu. 1955'de Moskova'da hukuk, 1967'de Stavropol'da tarım yüksek öğrenimini bitirdi. 1955'ten bu yana komünist gençlik ve parti örgütlerinde çalıştı. 1971'de SBKP MK üyesi, 1978'de MK Sekreteri ve 1980'de Politik Büro üyesi oldu.

"İnsanlık hiçbir zaman bugünkü kadar korkunç bir tehlikeyle karşı karşıya olmamıştır. Oluşan bu durumda tek akılcı çıkış yolu, karşı karşıya bulunan güçlerin, en başta nükleer alanda, silahlanma yarışına son verilmesi ve silahlanmanın uzaya yayılmasının önlenmesi konusunda anlaşmaya varmalarıdır. SSCB'nin Cenevre görüşmelerine yaklaşımı iyi biliniyor. Biz Birleşik Amerika ve NATO ülkeleri üzerinde tek yanlı yarar için, askersel üstünlük için çabalamıyoruz. Biz silahlanma yarışının sürdürülmesini değil, durdurulmasını istiyoruz.

"Kolay Yaşam" Arayanların Hayal Kırıklığı

● Orhan GEDİZ

"Demokratik Almanya Cumhuriyeti'ne dönmek istiyorum, çünkü Federal Almanya Cumhuriyeti'nde kendimi yabancı hissediyorum", "İş bulamıyoruz, ülkemize dönmek istiyoruz", "ülkemize dönmek istiyoruz, çünkü FAC'nde bizim ve çocuklarımızın geleceği için en küçük umut bile yok", "Ben FAC'ndeki yaşam koşullarından, insan haklarından ve mesleki olanaklardan hayal kırıklığına uğradım", "Bati'nın yaşam biçiminin reklam propagandaları sonucu bende FAC'ndeki yaşamla ilgili yanlış görüşler doğmuştu. Şimdi gerçekleri gördüm, sosyalizme kapitalizme tercih ediyorum ve hemen vatanıma dönmek istiyorum".

Bunlar DAC basınında yayınlanan, bu ülkenin geçmiş yıllarda FAC'ne göç etmiş eski vatandaşlarının mektuplarından alınmış satırlardır. "Neues Deutschland" gazetesi, "kolay yaşam" ve "kolay kazanç" için ülkesini terkeden 20 binden fazla kişi-

yoruz. Biz uzayda ya da yeryüzünde, yeni yeni silah sistemlerinin yaratılmasını değil, birikmiş silahların gerçekleştirilmesi ve önemli ölçüde azaltılmasını istiyoruz. İsteriz ki, Cenevre görüşmelerinde karşı taraf SSCB'nin konumunu anlasın ve buna karşılık versin. O zaman anlaşmaya varmak olanaklı olur. Halklar rahat bir nefes alır.

"SBKP doğası gereği enternasyonalist bir partidir. Öteki ülkelerdeki dostlarımız emin olabilirler ki, barış ve sosyal ilerleme savaşımında Lenin'in partisi, her zaman olduğu gibi, kardeş komünist ve işçi partileriyle, devrimci-demokrat partilerle sıkı işbirliği yapacak, tüm devrimci güçlerin birlikteliğinden ve aktif eylem birliğinden yana tutum alacaktır.

"SBKP'nin 27. Kongresine doğru ilerleyen Merkez Komitesi etrafında kenetlenmiş bulunan halk ve parti yurdumuz Sovyetler Birliği'nin daha da zenginleşmesi ve güçlenmesi, sosyalizmin yaratıcı güçlerinin daha da serpilip gelişmesi için elden geleni yapacaktır."

SBKP MK Genel Sekreteri M. S. Gorbaçov'un konuşması tüm dünyada geniş yankı uyandırdı. Bu arada, SBKP'nin 26. Kongresinde ve onu izleyen Plenumlarda belirlenen stratejinin, Sovyet devletinin ardıcıl barış politikasının kararlılıkla sürdürüleceğinin vurgulanması tüm ilerici kamuoyu, bütün barış yanlı güçler tarafından memnurlukla karşılandı.

Sovyet devletinin konjonktürel değişikliklerden etkilenmeyen bu ilkesel politikası, K. U. Çernenko'nun cenaze törenine katılmak üzere Moskova'ya giden T. Özal'ın Sovyet Başbakanı N. Tihonov ile yaptığı görüşmede de ifadesini buldu.

TKP MK Genel Sekreteri H. Kutlu'nun SBKP MK Genel Sekreteri M. S. Gorbaçov'a gönderdiği kutlama mesajında belirttiği gibi, "Türkiye Komünist Partisi ülkemiz ile SSCB arasındaki ilişkilerin barış içinde yanyana yaşama, dostluk ve işbirliği ilkeleri temelinde gelişmesi, SSCB ve Türkiye halkları arasındaki dostluk ve kardeşlik bağlarının güçlenmesi için, bugüne dek olduğu gibi, bundan sonra da hiçbir çabadan geri durmayacaktır."

nin, ASBP Merkez Komitesine, DAC Devlet Konseyi'ne, Bakanlar Kurulu'na ve yerel erk yönetimlerine başvurarak ülkelerine geri dönme isteğinde bulduklarını açıkladı. ADN ajansı, DAC'ndeki yetkili organların, Alman halkının Hitler faşizminden kurtuluşunun 40. yıldönümünde, FAC'nden DAC'ne dönmek isteyenlerin durumunu görüşmeye başladığını belirtti.

FAC'ne göç etmiş 20 binden fazla kişinin ülkeleri DAC'ne dönme isteminde bulunmaları, DAC yöneticileri halkı ve sosyalizmin dostları için şurpriz olmadı. Çünkü onlar, emperyalist propaganda merkezlerinin reklamcılığı sonucu kapitalizm üstüne, FAC'ndeki yaşam üstüne kimilerinin kafalarında oluşan temelsiz görüşlerin, hayallerin çok kısa bir süre içinde sabun köpüğü gibi söneceğini iyi biliyorlardı. Eğer

Arkası Sayfa 7'de

SON POLİTİK GELİŞMELERDEN ÇIKARILACAK KİMİ SONUÇLAR

Durum nedir? Son zamanlarda ortaya çıkan politik gelişmelerin anlamı nedir?

6 Kasım seçimleriyle yaratılmak istenen sözde demokrasi tablosu artık parça parça dökülmektedir. "İktidarlı, muhalefetli, demokratik parlamenter bir demokrasi" imajı çökmüştür. Bunu en iyi, MDP ve HP'nin içine düştüğü durum kanıtlamaktadır. Özal hükümetinin uygulamalarının geniş bir kesimde artan bir tepkiyle karşılaştığı, ANAP'ın çekişmeler içinde sallandığı bir dönemde, MDP ve HP gibi "muhalefet" partilerinin güçlenecekleri yerde parçalanmaları, erimeleri bunların gerçek niteliğini, sahteliğini ortaya sermiştir. Sahte muhalefet partilerine sahip olan bu demokrasi tablosu da sahtedir.

Sahte muhalefetin çökmesi öte yandan, gerçek muhalefetin parlamento dışında olduğunu ve giderek daha da güç kazanmakta olduğunu gösteriyor. Genel politik af ve "erken seçim" istemlerinin daha da güçlü bir şekilde dile getirilmesi, komünistlerden, solculardan, SODEP, DYP'ye, öteki muhalefet güçlerine kadar, parlamento dışı muhalefetin gücünü ve etkisini artırdığının bir başka kanıtı oluyor. Ama bu, henüz, işbirlikçi oligarşinin ulusal hıyanet ve yıkım politikasının önünü kesmeye yetmiyor.

Şimdi, sahte muhalefetin ve onunla birlikte düzmece demokrasi tablosunun çökmesiyle, diktatörlük sipivri ortaya çıkmıştır. Bu, faşist diktatörlüğün göstermelik demokrasi oyununun kendi ayağına daha da dolanmasına neden oluyor. Elinde, erken seçim istemine karşı çıkmak için "geçerli" hiçbir gerekçe kalmıyor. Bu istem ise, eriyip giden muhalefetten sonra, iktidarı da tehlikeye sokacak bir nitelik kazanmayı sürdürüyor. Özal hükümetinin uygulamalarına tepki duyan geniş yığınların, erken seçim istemi çevresinde birleşerek rejimi daha güç durumlara sokması olasılığı artıyor.

İşte bu nedenledir ki, rejim, sahte demokrasi tablosunu onarmanın yollarını arıyor. Yeni manevralarla zayıflığını aşmaya, güç toplamaya çalışıyor. İşbirlikçi oligarşi muhalefeti birbirine düşürerek güçsüzleştirmek, yasal muhalefet partilerini uysallaştırarak, şu ya da bu yoldan bir tür yeni MDP'ler, yeni HP'ler yaratarak halkın tepkisini kendi çizdiği sınırların dışına çıkmasını önlemek istiyor.

Bülent Ulusu etrafında "Milli Koalisyon" sözlerinin ardından, şimdi Mehmet Yazar yeniden piyasaya sürüldü. Mehmet Yazar "merkez ile sağ'ı bütünleştirecektir" deniyor. Daha açıkça söylersek Yazar'ın militarist generallerle DYP'yi uzlaştıracak bir işlev görmesi isteniyor. Böylesi bir işlev için Mehmet Yazar'ın seçilmesi raslantı değildir. Yazar, Türkiye Burjuvazisinin "yığın örgütü" olan Odalar Birliği'nin Başkanıdır.

● Selim ÖZKAN

Son dönemde burjuvazinin Özal'ın ekonomik politikasından zarar gören kesimi hızla genişlemekte, bu kesimin tepkisi artmaktadır. Odalar Birliği başkanı Yazar'ın, ekonomik politikada kimi değişiklikler istemiyle bu tepkiyi zaman zaman seslendirdiği de bilinir. Bunlar gözönüne alındığında, Mehmet Yazar'ın ortaya çıkışının, rejime dokunmadan, uygulanan ekonomik politikada ne olduğu belli olmayan bir takım değişiklik önerileriyle, rejimle hoşnutsuz burjuva kesimlerini bütünleştirme çabasından başka birşey olmadığı ortaya çıkıyor. Yazar'ı DYP'ye başkan olarak dayatma, bu yolla bu partinin demokrasiye ilişkin istemlerini törpüleme, olmadı bu partiyi bölme denemesi, burjuvazi içinde giderek derinleşen çelişkilerin rejim açısından tehlikeli boyutlara ulaşmasını önleme arayışlarıdır.

DYP Genel Başkanı ise, "DYP'yi muvazaa partisi yaptırmayacağız" demektedir. Bu partinin Genel Başkan yardımcısı Kocayusufpaşaoğlu'nun, şantajlar karşısındaki tutumu "Biz kimseden emir alıp kurulmadık, kimsenin emriyle kapanmayız" sözleriyle dile getirmiştir. İhsan Sabri Çağlayangil ise, rejimden söz etmeme, yalnızca ekonomi alanındaki alternatif getirme önerileri karşısında, "Siyasi alanda gerçek demokrasi getirilmeden, ne enflasyon aşağı çekilebilir, ne işsizlik önlenemez" görüşünü savunmaktadır.

Diktatörlük karşıtı muhalefeti güçten düşürme çabaları çok çeşitli biçimlerde yürütülüyor. Son zamanlarda mevcut politik güçlerin nasıl saf-laştığı konusunda bir tartışma tekrar alevlenmiştir. Kimileri bu ayrımı bir yanda "sağ", karşı yanda ise "sol" olara koymaktadır.

Bu tür bir ayırım erkendir. Demokrasinin, özgürlüklerin olmadığı, sol'un yasaklı olduğu ortamda sağ ile sol arasında açık bir çizgi çekmek için gerekli veriler somut belirememektedir. Bu koşullarda, bir yanda Anayasası, yasaklamaları, süngüsü sahte parlamentosu ile diktatörlük, karşı yanda ise bu sahte demokrasiyi ka-

bul etmeyen muhalefet güçleri yer almaktadır.

Dikkat edilirse, yapay ayırımlara gidenlerin, bugün ülkedeki erkin, rejimin yapısını hiçbir şekilde ele almadıkları görülecektir. "Sağ" adına ANAP ile DYP arasındaki çatışmayı "kişisel politik tutku"larla açıklamaya kalkışanlar da, "sol" adına ANAP ile DYP'yi aynı kefeye koyanlar da bunu yapıyorlar. Birisi DYP tabanına "Siz sağ'dasınız, öteki sağ'cılarla birleşmelisiniz, sol ile işbirliği yapamazsınız" fikrini öteki, sol'un tabanına "DYP sağcıdır, DYP ile demokrasi yönünde ortak adımlar atılabileceğini düşünmek sol'a ihanettir" fikrini aşılama çalışıyor.

Bu girişimlerle, aralarındaki tüm farklılıklara karşın Evren-Özal rejimine karşı olan politik güçler arasında, demokrasi için bir diyalogun, giderek şu ya da bu düzeyde bir işbirliğinin zorunlu olacağına ilişkin günün en temel fikrini dinamitlemeyi amaçlıyorlar.

Biz, ülkenin yıkımdan kurtarılması için geleceğini bu topraklara bağlamış herkesin, diktatörlüğe son verme temelinde birleşmesi gerektiğini söylüyoruz. Yarın kimin iktidar olacağına halkın özgür bir ortamda karar vermesi için, bunun önüne bugünden dikilmiş olan, buna olanak tanımayan diktatörlük rejiminin tüm kurumlarıyla birlikte ortadan kaldırılması gerektiğini söylüyoruz.

Gerçek durumu yansıtmayan ayırımlarla DYP'ye SODEP'i, sol'a DYP'yi hedef göstererek, Evren-Özal rejimine karşı güçleri birbirine düşürme, bu arada diktatörlüğün manevra alanını genişletme çabalarına karşı uyanık olmak gerekiyor. Bu oyunları bozmanın yolu, ister DYP, SODEP, Refah Partisi, isterse de sol partilerin yandaşı olsun, tüm emekçilerin demokratik bir rejim ve kendi ekonomik-sosyal istemleri çevresinde birleştirilmesinden geçiyor. Komünistlerin, sol güçlerin bu yöndeki çabaları başarıya ulaştığı ölçüde, diktatörlüğün manevraları sonuçsuz kalacak, demokrasi istemi çevresinde en geniş birliklerin oluşturulması fikri güç kazanacaktır.

Bulgaristan Karşıtı Kampanya Kime Yarıyor

Son haftalarda komşumuz Bulgaristan'a karşı yoğun bir kampanya yürütülüyor. Bu ülkedeki bazı uygulamalar gerekçe yapılarak Bulgaristan'a karşı sosyalizme karşı, kin ve nefret duygularıyla dolmuş bir kamuoyu yaratılmak isteniyor. Batılı haber ajanslarına dayanılarak özellikle Amerikancı gazeteler eliyle başlatılan bu kampanya şoven mitingler düzenlemeye kadar varırdı.

İlk başta "Yunan ve Ermeni sorunundan sonra başımıza yeni bir sorun daha sarmak isteyenler var, bu işte bir komplo seziyor" yollu açıklamalar yapan Başbakan Özal, şimdi işi Bulgaristan'ı, İslam ülkelerini, Avrupa Konseyine "şikayet etmek"ye kadar vardırdı. Açık ki, Evren-Özal yönetimi söz konusu kampanyayı, halkın kendilerine karşı, baskı ve sömürüye

karşı artan tepkisini başka yönlere çekmek için yararlanılacak bir araç olarak değerlendiyorlar.

Bulgaristan karşıtı kampanya öylesine iğrenç boyutlara varırdı ki, Türkiye'de en temel insan haklarının kabaca çiğnenmesi karşısında sessiz kalan, hatta diktatörlüğü açıktan destekleyen kimi köşeyazları, şimdi insan hakları savunucusu kesiliyorlar. Bu ve benzeri taktiklerle yurtsever güçlerin dikkatleri demokrasi savaşımının sorunlarından uzaklaştırılmak isteniyor.

Burada şöyle sorulabilir: "İyi ama, bu kampanyanın durdurulması için en etkili yol gerçeklerin ortaya çıkarılması değil midir?" Şimdi birçok sıradan, iyi niyetli kişi bu soruyu soruyor. Ama sözde ger-

Arkası sayfa 7'de

Bu yılın Ocak ayında, Kula mensucat işçileri, önemli bir deneyim kazandılar. Kula patronu, geçmiş yıllardan biriken ve milyarlarca varan işçi alacaklarını bugüne kadar ödemişti. Bunun üstüne bir de işçilerin zorlu geçimlerine harcadıkları haftalıklarına da göz koydu. Ocak ayında, bir Cumartesi günü birinci vardiya işçileri, vardiya sonunda hem haftalık ücretlerini, hem de Aralık bakiyesini almaya gittiler. Ama onlara, fabrikanın TEK'e borcu olduğu, bu paranın ödenmesi için işçi ücretlerinin verilmesi gerektiği söylendi. Bu haber hemen tüm fabrikaya yayıldı. Ve işçiler para almadan fabrikadan çıkmayacaklarını ilan ettiler. Bir yandan da paraları TEK'e götürecek olan arabanın fabrikadan çıkmaması için önlemler aldılar. Patronun bu kararlı girişimi çelmeye yönelik davranışları gecikmeden geldi. Patronun adamları, "Ara-

İŞYERİ TEMELİNDE BİRLİK

lık bakiyelerini ödeyeceğiz, haftalıklarınızı ise bir dahaki haftaya ödeyeceğiz" demeye başladı. Ama bir kez karar verilmişti. En ufak bir kırcım herşeyi bir anda yok edebilirdi. "Paranızı şu gün öderiz, şuradan para gelecek o zaman ücretlerinizi alırsınız", türünden çok sözler işitmişlerdi. Direnmekten başka yolu olmadığını görmüşlerdi. Vazgeçmediler. Bu kararlı tutum karşısında patron paraları ödedi. Ama ertesi hafta elektrikler kesildi. Ne ki patron üç gün içinde para bulup TEK borcunu ödedi. Yeni hafta başı gelip işçiler işbaşı yapınca patron yeni bir uygulamayı ile karşılaştılar. Patron fabrikaya astığı yazıda işçileri zorunlu olarak üç-

Bülent Demir/İzmir

retli izine çıkardığını ilan ediyordu. Yılların deneyimi bu durumda işçilerin yardımına koştı. Zorunlu izne çıkmak fabrikaya dönmek demekti. Tensikat demekti. Gerçi böyle bir durumda patron yasal olarak işçilerin kıdem tazminatını ödemek zorundaydı. Ama işçilerin birikmiş alacaklarını ödemeyen patron kıdem tazminatlarını da ödemedi.

Patronun astığı yazı yırtıldı. İşçiler bu kararın kaldırıldığı duyurulmadıkça, fabrikadan çıkma karan aldılar. Bir yandan da ısrarla patronla görüşme isteminde bulunuldu. Bu kararlı çıkış karşısında patron işçilerle görüşmeyi kabul etmek zorunda kaldı. Görüşmeye işyeri sen-

dika temsilcisinin yanısıra birkaç işçi de katıldı. Görüşme sonunda bu ücretli izin uygulaması kaldırıldı. Evet, Kula işçileri direndiler ve tensikata kurtuldular. Bu direnişi güçlü kılan, Tek-sif üyesi olsun, Özpilik-İş üyesi olsun tüm işçilerin, sendikaların birlikte hareket etmeleri idi. Halbuki Kula Mensucat'te Tek-sif ile Özpilik-İş'in yetki anlaşmazlığı vardı. İş mahkemeye düşmüştü. Sendikalar arası rekabet vardı. Ne ki patronun işçileri açlığa mahkum edecek bu yeni saldırısı karşısında, işçiler sendikal rekabeti bir yana bırakmayı bildiler. Hangi politik görüşten olursa olsun, hangi sendikaya bağlı olursa olsun, bütün işçiler birlik içinde davrandılar. İşlerine sahip çıktılar. Sıkı bir yumruk gibi olunca, patronun dize geleceğini gördüler. Böyle-si bir birlik, sendikal rekabet sorununun da, işçiden yana çözümünün anahtarıdır.

"Sakıncalı"ları Kırma İçin

S.G./İstanbul

Son dönemde, "solcu" ya da "sakıncalı" olarak bilinen erat, assubay ve subaylar, Genel Kurmay'ın doğrudan girişimi sonucu, Doğu'da operasyon yürüten birliklere gönderiliyor. En son, tahliye olduktan sonra doğrudan askere alınan birkaç devrimci Hakkari iline gönderildi. Yine geçtiğimiz günlerde, Batı'da bulunan 4. Ordudan birçok er ve subay 3. Ordu emrine Erzurum'a sevk edildi. Bu askerlerin sevki Genel Kurmay'ın emri ile aniden yapıldı. Sevk edilenlerin tümü "sakıncalı" olarak nitelenen askerlerden oluşuyor. Apar topar sevk edilmeleri karşısında özel eşyalarını bile toplamaya fırsat bulamadılar. İzmir'de havacı olarak görev yapan askerler şimdi Erzurum'da karacı yapıldılar ve piyade olarak araziye sürülüyorlar.

Yaratan Kim ?

Kasım Deniz/İstanbul

Bir havlu fabrikasında çalışıyorum. Bu işyerine fabrika demek bile fazla. İşçilerin yemek yemeleri için bir yer bile ayrılmamış. Öğle oldu mu herkes ya ayakta bir köşede, ya da tezgahının üzerinde yiyor. Tuvalette, bir elektrik ocağı yerleştirilmiş yemekle burada ısıtılıyor. İşçiler olarak patrone zam istediğimizde aldığımız yanıt şu oluyor: "Daha ne istiyorsunuz, işiniz var ya. Ben sizin için çalışıyorum, göbeğimi çatlatıyorum, piyasayı taşıyorum sizin için, bu da mı yetmiyor?" Sonra da ekliyor, "İsteyen kendine paralı bir iş bulsun, kapı orada". Ama işçiler soruyor, biz çalışıyoruz, alınteri döküyoruz, ama hafta sonunu zor getiriyoruz. Bizim için çalıştığını söyleyen patron ise gittikçe daha fazla şışıyor, zenginliğine zenginlik katıyor.

Bursa'da yaklaşık 6000 dokuma esnafı fason çalışıyor. Tüccarın verdiği ipliği işleyen küçük dokumacılar arasındaki iflasların ardı arkası kesilmiyor. Fason iş veren tüccarların bir kısmı, Evren'in de ortağı bulunduğu Ali Osman Sönmez'e bağlıdır. Bu tüccarların verdikleri senetlerin zamanında ödenmemesi, çeklerinin karşılıksız çıkması yüzünden küçük esnaf işyerlerinin kirasını bile verememektedir. Bu arada ilkel tezgahlarda metre başına çalışmak zorunda bırakılan işçiler de ücret-

Tütün üreticilerinin bir yıllık uğraş ve çabaları sonrasında, tüm umutları ve beklentileri açıklanacak başfiyattadır. Gübre, ilaç, vb.'nin yanısıra iğneden ipliğe kadar herşeye zamların yapıldığı bir dönemde, açıklanacak başfiyat daha da önem kazanır.

Sürekli ertelenmelerden sonra, Ege ekici tütün piyasası nihayet 6 Şubat günü açıldı. Piyasasının sürekli ertelenmesi hükümetin tütün tüccarlarına sunduğu bir tütüftür, çünkü böylece üretici tüccarların eline terk edilmiştir. Üretimi sürdürebilmek için tüccara borçlanmış olan ekici, bu durumda tüccarın ipotek tehditi karşısında kalmaktadır. Tüccar da ipotek tehditi ile, eline düşmüş olan üretilmeye istediği fiyattan kaçan koparma olanağına kavuşmaktadır.

Piyasa zaten 710 lira gibi gü-lünç bir rakamla açıldı. Ama üreticiye verilen fiyat bu rakamdan da çok altına düşürüldü. Öteki tütün üreticilerinden farklı koşullarda bulunmayan Turgutlulu tütün üreticileri, kendi alınterlerine Tekel tarafından 50-60 liraya kadar düşen bir fiyat biçmesi karşısında şaşkına döndüler.

Faşist diktatörlüğün baskı ve

Dokuma Esnafının Hali Perişan

G.M./Bursa

Bir dernek çatısı altında örgütlenmiş bulunan dokumacı esnafının hakkını aramaması için her türlü baskı yapıyor. Geçmişte, Ali Osman Sönmez'in iplik kaçakçılığı yapmasına karşın, gözaltına alınıp işkence gören Bursa'da dokumacı esnafı arasında, büyük patronlara kar-

şı direnişe geçen dokuma esnafının bağlı bulunduğu Bursa-Dokumacılar Derneği yöneticilerinden bir kısmı tutuklanmış, diğerleri ise dövülmüş ve Bursa'dan uzaklaştırılmıştı. Dokuma işverenleri başkanı faşist Süleyman Kurtçu'nun, "Batı Trakya Türkleri Dayanışma Derneği" başkanı iplik tüccarı Kadri Şenkaya'nın dokumacıları baskı yapması için Bursa Sıkıyönetim Komutanı'na, Bursa'nın sayfiye yeri Kurşunlu'da bir daire verdiklerini dokumacı esnafı bilmektedir.

Tütün Üreticilerinin Protestosu

T.D.E./Turgutlu

zorbalıklarının yarattığı olanaklar içinde Tekel'in ve tüccarların rahatlığına diyecek yoktu. Rahatlılar çünkü üreticinin nasırlı ellerinin yakalarına yapışması tehlikesi yoktu. Tütüne verilen fiyat düştükçe, tüccarlar "Nasil olsa elimize düşecekler, o zaman istediğimiz fiyatı dayatırız" diyerek, ortadan kayboldular. Açıklanan düşük başfiyattan sonra Tekel'in de fiyatları habire düşürmesi üzerine üreticinin önceden bağlantı kurmuş olduğu tüccarın da ortadan kaybolması bardağı taşıran son damla oldu.

Köylüler Rodop, Herman, Pan Tütün, Sürepl gibi firmalarının yazıhanelerinin önünde toplanmaya başladılar. Yazıhanelerde daha önce üzerinde anlaşılan fiyatların altında kaçan koparmak isteyen firma temsilcileri tartaklandı. Kolluk kuvvetleri kalabalığı zorbalıkla dağıtmaya çalıştı. Bu firmaların jandarma ve polis tarafından korunması- nı, kendilerinin ise coplanmaları karşısında köylülerin tepkileri

daha da arttı. Kasabanın koza pazarında (işçi pazarı) toplanan üreticiler öbek öbek durumu tartıştılar. Çıkış yolu aradılar. Sonunda ilçenin çeşitli köylerinden gelmiş olan 500'ün üzerinde üretici kendi aralarında üç kişilik bir temsilci heyet oluşturdu. Ve koza pazarından kaymakamlık binasına doğru yürüyüşe geçtiler. Omuz omuza yürüyüşe geçen köylülere yol boyunca tuğla kiremit fabrikası işçileri de katıldı. Yol boyunca birkaç kez tahrike girişen, coplarını kullanan polis ve jandarmanın oyunları, birbirlerine daha da kenetlenen üreticiler tarafından boşa çıkarıldı. Üreticiler ana cadde üzerinden bir kilometrelik yolu yürüyerek kaymakamlık binasının önüne geldiler. Üç kişilik temsilci heyeti kaymakam Şemsettin Ulu-soy ve o sırada ilçede bulunan vali Rafet Üçtel ile görüştü.

Aynı gün, Turgutlu'nun Sivrice köylüleri de, Tekel'in fiyat düşürmesi karşısında, topluca Tekel'e tütün teslim etmeme kararını bildirmişlerdi.

Tütün üreticilerinin bu cesaretli çıkışı Tekel-tüccar oyununu bozdu. Tüccarın fiyatları daha da düşürmesinin önüne geçti.

Sol'un Tarihsel Görevi

Baş 1. sayfada

çekten de şimdi demokrasiye ilişkin görüşleri daha açık savunuyorlar.

Örneğin DYP Başkanı Y. Avcı, partisinin Tokat İl Kongresi'ne gönderdiği mesajda, sunları söylüyor:

"Demokrasinin temel ilkeleri ülkeden ülkeye değişmez. Demokrasinin birinci şartı memleket idaresinde milletin son sözün sahibi olmasıdır. Siyasi iktidarın tayininde milletin iradesine ilaveten başka iradeler de ağırlık taşıyorsa, bu rejimin adı demokrasi olmaz. Değişik fikirlerin mevcudiyeti demokrasinin hayatiyet ve güç kaynağıdır. Karşılıklı tartışmalar millet ve memleket için en doğru olanı ortaya çıkarır. Vatandaş neyi beğenip neyi beğenmediğini söyleyebilirdir. Söylersem başıma bir şey gelir kaygusundan kurtulmalıdır."

Düne kadar bu tür görüşlerle hiç de dost olmayan çevrelerin demokrasi konusuna bu olumlu yaklaşımları faşizm için korkulacak bir şeydir. Sol güçler açısından sorun, bu yaklaşımın içten olup olmadığı üzerinde tartışmak değil, solun savaşımı olmadan böyle bir demokrasinin hiçbir zaman gerçekleşemeyeceğinin bilincinde olmaktır. O ne-

denle sol güçlerin görevi şimdi demokrasi fikirlerini, ilkelerini, demokratik hak ve özgürlükler için savaşım zorunluluğunu geniş halk yığınlarına kavratmak için, onların bu ilkelere çevresinde birleşmesi için çabaları daha da artırmaktır. Sol güçler demokrasinin gerçek şampiyonu olmalıdır. Çünkü demokrasiye ilişkin görüşlerin yığınları içinde maddi bir güce dönüşmesi, ancak o zaman olanaklı olacaktır. Eğer, sol demokrasi hareketinde öncü, yapıcı bir rol üstlenemezse, halkın demokrasi yönündeki değişim istemi hiçbir zaman gerektiği gibi gerçekleşemez. Öte yandan sol güçler demokrasi hareketinin yığınsallaşmasına, ancak burjuva demokratik karakterdeki hak ve özgürlükleri savunan bütün görüşlere karşı yapıcı bir tutum aldıklarında, demokrasi istenen, bu uğurda savaşılan her yerde yapıcı, birleştirici bir rol oynadıklarında katkıda bulunabilirler.

Bugünkü aşamada solun tarihsel görevi demokrasinin şampiyonluğunu yapmak, faşizme karşı demokrasi için en geniş güçlerin birliğini sağlamak için aktif bir rol oynamaktır. Halkımızın özlediği demokrasiye kavuşması için bu zorunludur.

MIZRAK ARTIK ÇUVALA SİĞMIYOR

Baş 8. sayfada

meni terörizmi"ndeki Amerikan parmağına işaret ettiği koşullarda sağduyu sahibi her yurttaş, "TKP-ASALA işbirliği", "Sovyetler Birliği'nin öteki sosyalist ülkelerin Ermeni terörizmini desteklediği" yolundaki kanıtsız savların, ne denli yalan olduğunu, partimizi, sosyalist istemleri karalamak için nasıl iğrenç yöntemlere başvurduğunu çok açık görebilir.

Başbakan Özal, öte yandan "Biz kendi başımıza bu suikastların önüne geçemeyiz" sözleriyle gene sorumsuz ve onursuz bir tutum alıyor. Böyle yapıyor çünkü gerek Özal, gerek Evren ülkemizin ekonomisine, dış politikasına, savunmasına ilişkin bütün sorunları Washington'la işbirliği içinde, onun çıkarlarıyla uyum içinde ele almayı temel ilke edinmiş, ulusal çıkarları başa almayan bir politikanın savunucusudurlar.

Oysa tıpkı tüm sorunlarını olduğu gibi "Ermeni terörizmi" sorununu da, Türkiye

pekala kendi başına çözebilir. Bunun için Amerikan emperyalizmine karşı ulusal egemenliği, bağımsızlığı, onuru başa alan bir politika izlemek, Ermeni halkı da içinde tüm halklarla dostluktan yana olmak, tarihin gerçeklerini olduğu gibi kabul etmek ve Türkiye ile Sovyetler Birliği arasındaki ilişkileri, barış içinde yanyana yaşama ilkelerine sıkı sıkıya bağlı kalarak, dostluk ve işbirliği temelinde, dışardan kimsenin bozmayacağı sağlamlıkta güçlendirmek yeterlidir. Türkiye böyle bir dış politikayı uyguladığında, barış ve demokrasi güçleri elbirliği ile böyle bir politikayı uygulayacak demokratik bir iktidarı işbaşına getirdiklerinde, Türk Sovyet ilişkilerini bozmak, sınırlarımızda gerginlik yaratmak, kendi yıkıcı amaçlarını gerçekleştirmek için "Ermeni kartını" eline almış olan ABD emperyalizmi, açığa çıkan, tutmayan terörizmi destekleme oyununu daha fazla sürdüremeyecektir.

Cumhuriyet'ten Geriye Ne Kaldı ?

Baş 1. sayfada

Amerikan üslerine karşı savaşan gençliğin, ulusal bağımsızlığı titizlikle savunan DISK'in, aydınlarımızın, üslere karşı çıkan yurtsever subayların savaşım gelenekleri bugün hâlâ canlıdır. İşte o nedenle eğer baskı ve zorbalık olmasa, halk Incirlik'teki Amerikan terörüne karşı tepkisini alanlarda, işyerlerinde, okullarda özgürce dile getirebilse, "Amerikan köleliğine son, bağımsızlık, egemenlik istiyoruz" diye haykırabilse, Amerikan yönetimiyle bu pazarlıkları yapabilirler mi? Halktan olayı saklamasalar, onun "Ülkemizde bu üslerin ne işi var, açlık, yoksulluk yetmiyormuş gibi bir de Amerikan copu mu yiyeceğiz?" sorusunu nasıl yanıtlarlar?

Türkiye'de ulusal egemenliği elinde tutan gerçek bir parlamento var mı? Bağımsızlığa sahip çıkan bir hükümet var mı? Ulusal bir devlet var mı? Cumhuriyet'ten geri ne kaldı? Incirlik'teki olay bütün bunların gös-

termelik olduğunu, Türkiye'yi yönetenlerin gerçek niteliğini apaçık gözler önüne seriverdi.

Yalnız Incirlik'teki olay mı? Bundan birkaç gün sonra, ABD Büyükelçisi Hupe, İstanbul'da yaptığı bir konuşmada, "Türkiye'ye gelen Amerikan sermayesini Amerika'nın ilk yıllarındaki kızıldevrilere karşı mücadele eden avcılara, tuzakçılara benzetiyorum" diyordu. Bu bay, eğer Evren'i ve Özal'ı da "Amerikan uygarlığının bu öncüleri"nin birkaç yudum viski karşılığında satın alıp kendi irkına ihanet ettirdikleri kızıldevrilere benzetseydi hata etmiş olmazdı.

Biz komünistlerin, Amerikan emperyalizminin ulusal varlığımıza kadar her şeyimizi tehdit ettiğini söylerken, bunu önlemek için bütün ulusal demokratik güçleri öncelikle SIA anlaşmasının uzatılmaması, ikili anlaşmaların iptal edilmesi, Amerikan üslerinin sökülmesi için savaşımı yükseltmeye çağırırken ne büyük bir sorumlulukla davrandığı şimdi daha

ABD İLE SİA, IMF YENİLENMESİNE HAYIR

Baş 1. sayfada

olacaktır. Öyle ki Ankara'daki IMF heyeti, anlaşmanın koşulları olarak KİT'lere hazine yardımının kesilmesini, yatırım ve ücretlerin düşürülmesini, kur ayarlamalarının hızlandırılmasını dayatmış durumda. Halklarımız bu taleplerin sürekli zam, işsizliğin daha da artırılması, ücretlerin artık düşürüle düşürüle açlık sınırına varması ve sürekli değer kaybeden paramızla devasa büyüyen dış borç yükü altında daha da ezilmek anlamına geldiğini çok iyi biliyor.

SOL BİRLİK'te güçlerini birleştiren bizler, halklarımızı tüm demokrasi, barış yanlılarını uyarıyoruz, göreve çağırıyoruz. Halklarımızı biri ekmeğinden işinden eden, öbürü hem canından, hem lokmasından eden emperyalizmin bu iki kölelik zincirini kırmak gerekiyor. Kırmak gerekiyor çünkü halkı ezen, ülkeyi köleleştiren bu zincirler, faşist rejime ABD, IMF, NATO desteği sağlamaya yarıyor. Cuntanın başa geldiği gün IMF'ye sadakat yemini etmesi, ayağının tozuyla ABD Savunma İşbirliği Anlaşması'nı imzalaması raslantı değildi. Bu rejime karşı olan, demokrasi isteyen herkes bu iki anlaşmanın yenilenmesine karşı çıkmalıdır.

"Bugün durumum 5 yıl öncesine göre daha mı iyidir?" sorusuna "HAYIR" yanıtı veren her yurttaş, yeni IMF anlaşmasına da "HAYIR" demelidir.

"Ülkemizin başındaki savaş tehlikesi, bugün daha mı azdır?" sorusuna "HAYIR" yanıtı veren herkes ABD Savunma İşbirliği Anlaşması'nın yenilenmesine "HAYIR" demelidir.

SOL BİRLİK'te güçlerini birleştiren bizler, barış ve demokrasi isteyen tüm güçleri, partileri birlikte mücadeleye çağırıyoruz. Dayatılmak istenen yeni IMF sözleşmesine, ABD ile Savunma İşbirliği Anlaşması'nın ve Mutabakat Belgesi'nin yenilenmesine karşı çıkmaya, direnmeye çağırıyoruz. SOL BİRLİK, halklarımızın, diktatörlük karşıtı güçlerin pahallılığa, işsizliğe, kemer sıkmaya, ABD jandar-malığı için alınan silahlara, savaş kıskırtıcılığına, nükleer silah rampalarına karşı her çıkışını destekliyor, destekleyecektir.

21 Mart 1985
SOL BİRLİK

somut görülüyor. Ulusal onurun böylelesine ayaklar altına alınmasına karşı şimdi yükselecek her ses, her çaba büyük bir değer taşıyacaktır.

Amerikan emperyalisti kendi ülkemizde üzerimize kurt köpekleriyle saldırıyor, yüzümüze açık açık, sizin de sonunuz Amerikan kızıldevrilere farklı olmayacak, diyor.

Hayır, bin kere hayır! Başta işçi sınıfımız, ulusumuzun diri, gürbüz güçleri, ne olursa olsun, buna izin vermeyecektir! Geleceğiniz varsa göreceğiniz de var! Türkiye Amerikan sömürgeci olmayacaktır.

TÜRKİYE'NİN ABD ÜSLERİNE İHTİYACI VAR MI?

Baş 1. sayfada

rürlükten kalktığını gösterir ortada hiçbir kanıt yoktur.

İkincisi, bu üslerdeki Amerikan nükleer silahları, casusluk ve dinlenme araçları, başta Sovyetler Birliği olmak üzere, doğrudan komşularımızı hedef almaktadır. ABD'nin kışkırtacağı bir çatışma durumunda, doğaldır ki, önce bu üsler karşı bir darbenin hedefi olacak, topraklarımız nükleer bir mezarlık durumuna gelecektir. Üslerin sahibi binlerce kilometre uzaktaki ABD, olacak olanlar ise bizim insanlarımızdır.

Üçüncüsü, bu Amerikan üsleri komşularımıza karşı bir saldırı aracıdır. Nitekim 1958'de Amerikan birlikleri, İncirlik ve Balıkesir üzerinden Lübnan'a çıkarma yaptılar. 1960'da Sovyetler Birliği üzerinde düşürülen U-2 casus uçağı İncirlik üssünden kalktı. 1970'de Filistinlilere karşı girişilen toplu kırmada İncirlik'ten Amman'a hava köprüsü kuruldu. İncirlik aracılığıyla İsrail'e Amerikan lojistik desteği sağlandı. 1980 yılı Nisanında Tahran elçiliğindeki rehinelere kurtarma bahanesiyle Amerikan uçak ve helikopterleri İncirlik'ten yararlanıp İran'a başarısız bir saldırıda bulundular. Son olarak 1983 yılı sonunda Lübnan'a saldıran ABD savaş uçaklarının İncirlik'te ikmal ve bakımı için

ABD ile 6 aylık özel bir anlaşma imzalandı. ABD Büyükelçisi Hupe, "sizin hükümetinizin isteği üzerine bu anlaşmayı gizli yaptık" dedi. İncirliği kullanan Amerikan savaş uçakları, Lübnan'a saldırdılar, çocuk-çocuk, genç-yaşlı demeden Lübnan halkının, Filistinlilerin üzerine bombalar yağdırdılar.

Binlerce kilometre uzakta, okyanus ötesindeki ABD'ye komşularımıza saldırabilsin diye topraklarımızı açmışız. Bu durumda saldırıya uğrayan ya da uğrama tehdidi altındaki hangi komşu halk Türkiye'ye güven duyabilir?

On yıl önce "ortak savunma tesisi" olduğunu "kanıtlamak" için üslerdeki Amerikan bayrağının yanına bir de Türk bayrağı asıldı. İncirlik'te nizamiyeye bir de Türk bölüğü konuldu. Ama asıl kontrol, Amerikalıların elindedir. Silah depoları, şifre odaları gibi Türk generallerinin bile girmesinin yasak olduğu yerler, kulüp, kantin, mutfak, yemekhane gibi bölümlerden sonra başlar. Her on dakikada bir inip kalan Amerikan savaş uçaklarından çoğunun nereden gelip nereye gittiğini Türk yetkililer bilmez.

Dahası var. Bu üslerde, T.C.'nin gümrük denetimi yoktur. Paha biçilmez tarih eserler, bu üslerden ka-

çırılır. Anadolu uygarlığının binlerce yıl önceki eserlerini, heykellerini daha sonra New York müzelerinde görürsünüz. Bu üslerden eroin kaçırılır, bu üslerden 12 Eylül 1980 öncesinde olduğu gibi, MHP'li teröristlere silah sağlanır. Orneğin, Adana Emniyet Müdürü Cevat Yurdakul, İncirlik'teki esrar kaçakçılığının üzerine gözünü kırpmadan yürüdü. Adana-İncirlik servis otobüsünde arama yaptırdı, 93 plaka esrar ele geçirdi. (Cumhuriyet, 9 Nisan 1979) Sonunda ne oldu? Amerikan elçiliği görevlisi Marshall Berg'den mali destek alan MHP'li komandolar, beş ay sonra 28 Eylül 1979'da yurtsever Emniyet Müdürü Cevat Yurdakul'u kahpece öldürdüler.

Amerikalı bayrağımızı yırtar, kadınlarımızı, kızlarımızı sarkıntılık eder, askeri aracıyla çocuğumuzu ezer, işçimize saldırır. Hükümetle özel anlaşma yapmışlardır, Türk mahkemesinde yargılanmazlar.

1979'da ABD Silahlı Kuvvetleri'ne günlük maliyeti 1 dolar 90 sent olan üslerdeki Türk işçisi, bugün 78 sente açlığa talim eder. Türk işçisi, NATO ülkelerindeki Amerikan üslerinde çalışan işçiler arasında en düşük ücreti alır.

Bu üslere Türkiye'nin ihtiyacı var mı? Yoksa bunlar halkımızın başına bir bela mı? Şimdi her yurtsever bu soru üzerinde bir kez daha düşünmelidir.

Bulgaristan Karşısı

Kampanya Kime... Baş 4. sayfada

çek adına sağda ve "sol" da kışkırtma amacıyla bu soruyu gündeme getirenler de yok değil.

Sözkonusu soru haklı görünüşüne karşın gerçeklere uymuyor. Biz soralım. Eğer sözkonusu ülke sosyalist bir ülke olsaydı böyle bir kampanya yürütülür müydü? Neden insan haklarının gerçekten çiğnendiği, yığınsal kırmaların yapıldığı kapitalist bir ülkeye karşı, örneğin Güney Afrika'ya, Şili'ye karşı ya da F. Almanya'daki yabancı düşmanlığına karşı böyle bir kampanya yürütülüyor? Sonra, İncirlik Amerikan üssünde işçilerimize kurt köpekleriyle saldırılması konusunda basına haber yasağı koyanların, Türk işçisinin kendi yurdunda Amerikan askerince böylesine aşağılanmasına sessiz kalanların, Bulgaristan'a karşı sosyalizm düşmanlığından

başka bir nedenle kampanya açtiklarına nasıl inanılabilir?

Açıkça görülmelidir ki bu kampanya sosyalizmi karalamayı ve Bulgaristan ile Türkiye arasında düşmanlık yaratmayı amaçlıyor.

Bu kampanyanın kirliliği amacı apaçık ortadayken şimdi her solcunun, her namuslu insanın yapması gereken, hiçbir kuşku, ikircim göstermeden bu kampanyaya karşı çıkmaktır.

Bu kuduzca kampanyanın tozu dumanı altında hiçbir gerçek bütün yönleriyle kavranamaz. Olgular ortada: Savcı Martella'ya bütün kapılar açıldı, sonuç değişti mi? Ağca konusundaki yaratılan fırtına durdu mu?

Gerçek var, «gerçek» var. Ana gerçek nükleer savaş hazırlıkları içindeki emperyalizmin sosyalizme karşı "Haçlı Seferi"dir. Buna karşı savaşımı gölgeleyecek hiçbir şey gerçeğin savunulması olamaz. Önce bu kudurgan kampanya önlenmelidir.

Onun dışındaki gerçekler ancak bundan sonra anlaşılabilir.

Reel sosyalizm şimdiye kadar karşılaştığı sorunları çözmesini, her sorunda etkili çözümlere ulaşmasını her zaman başardı. Bundan sonra da başaracaktır. Sosyalizm kuruculuğunun genel ilkeleri evrensel karakterlerini hep kanıtladılar, kanıtlayacaklar. Sosyalizmin çözemeyeceği sorun yoktur.

Ama Türkiye'nin sorunları ne olacak? Üstelik bu tür şoven, gerginliği artırıcı, yumuşama düşmanı kampanyalar halkımızın sorunlarını daha da artırmayacak mı? Bulgaristan karşısı kampanyanın yarattığı sağduyuyu körelten ortam, Amerikan emperyalizmine, faşizme her zaman kendi halk düşmanı amaçları için kullanabilecekleri sayısız olanak vermiş olmuyor mu?

Barış ve demokrasi yanlısı her yurttaşın, her solcunun bu sorular üzerinde uzun uzun düşünüp soğukkanlı bir tutum alması zorunludur.

ÖRGÜTLÜ EĞİTİM, BİREYSEL ÖĞRENİM

Baş 2. sayfada

ceğiz. Okumada önemli olan, okuduğumuz şeyin Marksist özünü kavramaktır, tek tek kelimeleri ya da kalıpları bellemek değil. Bize, okuduğumuz eğitim materyallerindeki temel fikirler gerek. Çünkü bizim amacımız bu fikirleri özümseyip gerçek yaşama geçmektir.

Lenin, "Politikayla pedagojinin birbirine karıştırılması üzerine" başlıklı yazısında, işçi sınıfının öncü partisinin politik çalışmasında her zaman pedagojik (eğitimle ilgili) bir yan olduğunu, bunu yadsıyanların işçi sınıfı devrimcisi olmandan çıkacaklarını, ama, poli-

tikayı pedagojiye indirgeyenlerin de işçi sınıfı devrimcisi niteliklerini yitireceklerini söylüyor. Biz de, eğitimimizi, merkezi parti eğitiminin partiyi güçlendirmekte bir araç olduğunun bilinciyle ve bu eğitimde öğrendiklerimizi yaratıcı bir şekilde politik savaşımızda uygulamak için aralıksız çaba göstererek sürdüreceğiz.

Kolay Yaşam Arayanların Hayalet Kırıklığı

Baş 3. Sayfada kapitalizm insana en doğal hakkı olan çalışma hakkını bile sağlamıyorsa, eğer kişisel çıkarlar toplum çıkarlarından üstün tutuluyorsa, insan hak ve özgürlükleri reklamcılıktan öteye gitmiyorsa, elbette insanlar yaşam düzeyini günden güne iyileştirmeyi, kişinin çok yönlü gelişmesini ana görev bilen sosyalizmi benimseyecektir, onu tercih edecektir.

Türkiye İşçi Partisi'nin 24. Kuruluş Yıldönümü Kutlama Toplantısı'na

Değerli yoldaşlar,

Partinizin 24. kuruluş yıldönümü için yaptığınız davete teşekkür ederim. Elimde olmayan nedenlerle katılmadığım için üzgünüm. Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi adına 24. kuruluş yıldönümünüzü en içten duygularla kutlar ortak devamızda başarılar dilerim.

Türkiye İşçi Partisi'nin işçi sınıfımızı, emekçi halkımızın barış, demokrası, ulusal bağımsızlık ve sosyalizm savaşımında onurlu bir yeri vardır. TİP 1960 sonrasında, yasal olanaklardan yararlanarak sosyalizm düşüncesini, ideallerini en geniş yığınlara taşıyabilmek için zorlu bir kavga vermiştir. Bunun izleri hâlâ canlıdır. Faşist diktatörlüğün baskıları Türkiye İşçi Partisi'nin toplumsal meşruiyetini yokedememiştir. TİP, sosyalist düşünceye toplumsal meşruiyet te-

melinde yasallık kazandırmada başta gelen rol oynamıştır. Hiçbir baskı, yasalarda yapılan hiçbir gerici düzenleme bu kazanımı yok edemez. Sayısız işçi, emekçi ve aydının emekleri, katlandıkları sayısız zorluklar, göğüs gerdikleri baskılar ve canları pahasına elde edilen bu kazanımı korumak TİP'in olduğu gibi, sorumluluk duyan her devrimcinin boyun borcudur.

Bugün ülkemizin ulusal bağımsızlığını, ulusal egemenlik haklarını ayaklar altına alan, ülke ekonomisini yerli ve yabancı tekellerin yağmasına açan, Türk ve Kürt halkını acımasızca ezen, sömürden, demokrasiye geçiş maskesi altında tutuklamaları, işkenceleri, idamları sürdüren faşist diktatörlüğe karşı solun güçlü sesini duyurmak, geniş demokrasi güçlerinin birliğini sağlamak görevi önümüzde duruyor.

Türkiye Komünist Partisi olarak inanıyoruz ki partilerimizin de içinde bulunduğu Sol Birlik yarattığı olumlu etkiyi genişletmesini bilecek, daha da güçlenecektir.

Partilerimiz arasında süren politik birlik çalışmalarının işçi sınıfının çıkarlarına en yüksek yanıtı verecek bir biçimde sonuçlanacağına yürekten inanıyoruz. Türkiye Komünist Partisi ve Türkiye İşçi Partisi'nin bu yönde sorumlu, ilkel ve titiz çalışması bu sonucun doğmasında belirleyici olacaktır.

24. Kuruluş yıldönümü toplantınızı en sıcak komünist duygularımızla selamlar, başarılar dileriz.

23 Mart 1985

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
Genel Sekreteri
Haydar KUTLU

MIZRAK ARTIK ÇUVALA SIĞMIYOR

● Ahmet AKYÜZ

Türkiye'nin Ottawa Büyükelçiliğine Ermeni teröristlerin yeni bir saldırı düzenlemesi üzerine bir demeç veren Başbakan Özal, "Türkiye bir tuzağa düşürülmek isteniyor. Bu tuzak terör olaylarıyla Ermeni sorununun birbirine bağlanmak istenmesidir. Biz Ermenilerle karşı karşıya bırakılmak isteniyoruz. Oysa Ermeni terörü ile uluslararası terörizm arasında çok kesin bir bağlantı vardır. Biz ne kadar önlem alırsak alalım, uluslararası işbirliği ortaya çıkarılmadıkça, bu suikastların önüne geçemeyiz." dedi. Özal, saldırı haberi üzerine, Sovyet Devlet Başkanı Çernenko'nun cenaze törenine katılmak için bulunduğu Moskova'da yaptığı bu açıklamada, "Bu gibi faaliyetlere başka yönlerden yardım edenler arasında ABD kongresini de sayabiliriz" diye konuştu.

Oysa geçen sonbaharda ABD kongresi Sevr anlaşmasının hükümlerini savunma anlamına gelecek bir tutum aldığı ve ABD bütçesinde 70 yıldır her yıl hayali bir Ermenistan devleti ile olan alacak hesaplarına yer verildiği açıkça çıktığında Özal, "Bu işi büyütmeyle, bu Amerikan seçimleriyle bağlantılıdır, seçimlerden sonra unutulur gider" yollu açıklamalarla kamuoyundaki tepkiyi yatıştırmaya çalışmış, parlamentoda Türk-Amerikan ilişkileri üzerine genel görüşme açılması istemi ANAP'lıların oylarıyla reddedilmişti.

ABD emperyalizminin gerçek amaçlarının çarpıtılmasına karşı TKP MK, 17 Eylül 1984 günlü bildirisinde şöyle demişti: "ABD yönetimi yalnızca ülkemizde istediği gibi at oynatmakla, ekonomimizin nasıl yönetileceğinden, politik rejimimizin nasıl olması gerektiğine kadar herşeyimize karışmakla kalmıyor, tarihimize karışma hakkını da buluyor. ABD yönetiminin amacı elbette tarihin gerçeklerinin ortaya çıkarılması ya da Ermenilerin geçmişte uğradıkları haksızlıkların dile getirilmesi değildir. Kendisi dünyanın dört bir yanında

soykırım uygulayan, kandökücü rejimlere en büyük desteği veren, bugün Türkiye'deki antidemokratik baskıların, Kürt halkı üzerindeki terörün baş destekçisi ABD yönetiminin 70 yıl önceki bir soykırımı gündeme getirmesi yalnızca kendi emperyalist amaçlarıyla bağlantılıdır. ABD yönetimi bu tutumuyla hem başkanlık seçimleri öncesinde Amerika'daki Ermeni azınlığa şirin görünmek istiyor, hem de bu konuyu Türkiye'den yeni ödünler almak için yürüteceği pazarlıklarda bir koz olarak kullanmak istiyor. Bu emperyalizmin değişmez taktiği, halkları birbirine kırdırma taktiğidir."

Partimiz aynı bildiriye Evren-Özal yönetiminin tarihteki Ermeni soykırımını inkar ederek, ABD emperyalizminin "Ermeni teröristleri"ni kıskırtmasına yardımcı olduklarını belirtiyordu.

Evren'ler, Özal'lar bu yaklaşımlarını değiştirmemişlerdir. Ama Özal şimdi kendini "Türkiye'yi tuzağa düşürmek isteyenler"le Amerikan Kongresi arasındaki bağlara işaret etmek zorunda hissediyor. Bu, herşeyden önce, Reagan'ın seçimleri kazandıktan sonra bu işi çözeceği yolundaki beklentilerinin gerçekleşmemiş olduğunu ve Washington'un tutumunu değiştirdiğini, değiştirmesinin de söz konusu olmayacağını gösteriyor.

ABD emperyalizminin tutumunu değiştirmesi söz konusu değildir, çünkü onun Ermeni sorununa yaklaşımı, sosyalizme ve öteki ilerleme güçlerine karşı dünya çapında yürüttüğü "haçlı seferi" ile bağlıdır.

ATILIM, Ağustos 1983 sayısında "Amerikanın Sesi Radyosu"nun (resmi devlet radyosudur) 27 Temmuz 1983 günlü İngilizce yayınında şu sözlerin yer aldığını halkımıza duyurmuştu: "Sovyet Ermenileri Sovyet yönetiminden şikayetçidir. Amerikan Ermenileri için sessiz kalıyorlar? Türkiye'ye bağlı, Sovyet Ermenistanı toprak-

raklarını da içeren bir özgür Ermenistan projesini niçin savunmuyorlar."

ATILIM, böyle somut belgelere dayanarak bugün Doğu Anadolu'da bir "bağımsız Ermeni devleti" kurmak isteyenlerin yalnız Türkiye'nin değil, SSCB'nin de toprak bütünlüğüne karşı tutum aldıklarını ve bunun Washington'un planlarıyla bağlantılı olduğunu göstermişti.

Bu kadar ciddi bir konu olan "Ermeni terörizmi" sorununa Türkiye'yi yönetenler, basın, çeşitli sorumlu çevreler şimdiye kadar son derece ciddiyetsiz ve sorumsuz bir biçimde yanaştılar. Milliyetçi, şoven tutumlarla, kendi kısa erimli çıkarlarıyla bağlantılı bir politika izlediler. Ermeni düşmanlığını tırmandırarak, kendi muhaliflerini Ermeni teröristleriyle işbirliği içinde gibi göstererek, ABD yönetiminin "Terörün ardında Sovyetler Birliği var" yalanlarını yineliyerek, kafa karıştırmayı tercih ettiler. Soyut bir "uluslararası terörizm" kavramının ardında saklanarak, NATO ülkelerinden yardım isteyerek sorunun çözülebileceğini savundular. "1915'de soykırım değil tehcir oldu", "1,5 milyon değil yalnızca 300 bin Ermeni öldü" yollu sözde bilimsel açıklamalarla, "Ermeni terörizmi" ne karşı önlem alınabileceğini savundular, savunuyorlar. Sonuç ortadadır, hem "Ermeni terörizmi" sürmektedir, hem de Ermeni sorunu, emperyalist mihrakların elinde, Türkiye'de kendilerine şu ya da bu ölçüde direnecek, gelecekteki her hükümete karşı kullanılacak bir silah olmaya devam ediyor.

Başbakan Özal şimdi "Türkiye'ye kurulan tuzaklar"dan, bunun Washington'la bağlantıdan söz ediyor, Ermenilerin hepsini karşımıza almamak gerektiğini söylüyor. Bizim baştan beri üzerinde ısrarla durduğumuz kimi gerçekleri dile getiriyor.

Şimdi faşist rejiminin başbakanının "Er-

Arkası Sayfa 6'da

HER ALANDA DAYANIŞMA ZORUNLUDUR

B.Z./FAC

20 yıldır Ruhr havzasındaki bir kentte çalışıyorum. Oturduğum mahalledeki evler Ruhr Kömür işletmeleri ile Thyssen demir döküm tekellerinin. Yani kömür ve demir sanayinde çalışan Türkiyeli göçmen işçilerin oluşturdukları bir "getto"da yaşıyorum.

Getto yaşamının normal sonucu, ya bireysel olarak ya da tümümüz çok sık çeşitli sosyal sorunlarla karşı karşıya kalıyoruz. Genellikle hiç beklemediğimiz ya da geldiğini görmediğimiz böylesi toplumsal sorunların altında ezilmekten kendimizi kısmen koruyabilmek için sürdürdüğümüz kendiliğinden gelme karşı koyuşçabaları sırasında, aramızda kendiliğinden bir danışma kurulu oluştu.

Yurdumuzun çeşitli bölgelerinin, kentlerinin insanlarından oluşan bu kuruldaki temsilciler, yıllar içinde sürdürdüğümüz ve kendi boyutuna göre oldukça önemli mücadeleler içinden süzülerek bu kurulu oluşturular. Doğal olarak küçük çapta da olsa birer işçi önderi olan bu temsilciler arasında çok değişik politik görüş, inanış ve ulusal köken farklılıkları var.

Tüm bu ayrılıklara rağmen günümüze dek karşılaştığımız ortak sorunlara karşı birlikte karşı durmayı zor da olsa beceribildik. Doğumdan ölüme kadar ne kadar toplumsal sorun varsa, göçmenliğin getirdiği karmaşık koşullar içinde, yardıma ihtiyaç duyan komşularımız için dayanışma örgütüyoruz.

F. Almanya'ya göçtüğümüz 60'lı yılların başından itibaren ilk on yılda en genel sorunlar, hafta sonlarının, serbest ve boş zamanların değerlendirilmesi ile konut bulma ve dil öğrenmeyi içeriyordu. İkinci on yılda sorunlar genelinde çok karmaşık ve zorlu bir döneme girildi. Ailelerin buraya getirilmesi, çocukların eğitim, dil sorunları, evlenmeler, boşanmalar, hastalanmalar, iş kazaları, ruhsal ve bedensel olarak yorulanların tekrar iş ilişkilerine dönebilecek biçimde dinlendirilmeleri, yabancı düşmanlığının etkilerinin azaltılması, işsizliğin getirdiği ekonomik zayıflığın sonuçlarının, yıkımlarının hafifletilmesi gibi. İki yıldır üçüncü on yılın getirdiği en ağır devreye girmiş bulunuyoruz. En kaba biçimde özetlersek ilk iki devrenin tüm toplumsal sorunlarına ilave olarak, ruhsal ve bedensel tükenmenin, yani satıp da ekmeğimizi kazandığımız kafa ve kol gücümüzün,

sık olarak sakatlananlarla, tedavisi mümkün olmayın beden ve akıl hastalıklarına yakalananlarla, ölenlerle, ailesini terkedip evlerinden kaçanlarla, intihar edenlerle karşılaşmaya başladık. Bir bakıma bu yeni devre, genç yaşında buralara göç eden insanların yaşlanma süreçlerinin ilk olumsuz işaretlerini içeriyor. Gelişmeler bundan böyle de daha ağır sorunlarla karşılaşacağımızı kanıtlıyor.

Mektubu yazmamın amacı bu üçüncü devrenin ağır sorunlarının bizleri ne gibi yanlışlıklara götürebileceğimizi sergilemek içindir. Aşağıda anlatacağım konuda, bizleri büyük bir yanlışlıktan kurtaran arkadaşımızın sizin sempatanızın olduğunu sanıyorum. Gazetenizi yakın bir şehirdeki kitapçıdan alıp bana düzenli veriyor. Kendisine sözlü olarak teşekkürde bulundum. Bu yazı ile hem tüm okuyularınıza duyurmak hem de size de teşekkür etmek istiyorum.

Mahallemizdeki Türkiyeli bir madden işçisinin, bir arkadaşının ölümlerine sonuçlanan kaza geçirmesinden sonra davranışları, akli dengesi bozuldu. İki yıldan beri çalışamaz durumda. Hastalık kasesına sıhhat durumunu belgeleyecek doktor raporu götüreceği işlemleri yerine getiremediğinden, sosyal yardım dairesinin verdiği çok az bir para ile karısı ve iki çocuğu ile yoksulluk içinde yaşıyordu. Bizim yardım kurulumuz, araya kendisi için mahalleden para toplayarak, yardıma çalışıyordu. Son altı ay içinde, ayrıca sendika ve sosyal yardım kurullarını harekete geçirerek, nihayet çalışamayacak derecede akıl durumunun bozuk olduğunu kanıtlatarak emekliliğini kazanmasını becerdik. Çalıştığı yılların azlığı nedeniyle tüm ailenin geçimi için ancak 750,-DM aylık emeklilik bağlandı. Bu paraya ilave olarak verilen çok az miktardaki çocuk zammı da ailenin zaruret içinde yaşaması durumunu ortadan kaldıramadı. Bu nedenle mahallemizdeki kendiliğinden kurulmuş olan yardım heyeti geçtiğimiz ay toplandı. Bu ailenin böyle zaruret içinde burada yaşamaya devam etmesinin, devamlı olarak yardıma muhtaç kalmasının acıklı olduğu tüm temsilciler tarafından dile getirildi. Yedi kişilik heyetten 5 üye, aileyi derhal Türkiye'ye yollayalım, çünkü bu para Türk parasına çevrildiğinde büyük bir tutar yapıyor diyorlardı. Sempatizanınızın

Devamı arkada

Partimizi maddi açıdan da güçlendirmek için daha çok çaba!

Fazlı Öçeş	DM 100	Ibrahim Güçlü	DM 300
Saffet Öcalan	100	Ayşe Tuna	200
Yağmur	250	Memiş Can	140
Hayri Üstünel	30	Savaş Özveri	160
İrfan Yücel	300	Aydın ve Savaş	
Sixo Kahraman	50	Arkadaşları	900
Akın Yeşil	200	Aydın Savaşçı	20
Gülten Taş	300	Tahsin	100
Naci Kaya	150	Kırmızı Gül	1000
Halil Sağlam	500	Claus Vater	20
Arthur Steyr	100	Sultan Kale	30
Bayram Baki	600	Lütfü Duman	400
Tunalı	500	Erdoğan Üstüaçık	30
Erdinç Güler	250	Deniz Can	50
Hasan Şafak	200	Doğan Akgün	150
Haydar Genç	500	All Kılıç	150
Yusuf İşçioğlu	50	Fatih Özlür	100
Nevzet Top	100	Ruhi Barış	30
Arif Tosun	200	Sidem Güneş	30
Zülfikar	100	Ahmet Can	50
Cemil Bozdağ	100	Sırrı Çetin	50
Ekrem Biçer	150	Hasan Özgenel	50
Atak Atmaca	500	Ömer Onat	500
Habib Yılmaz	500	Ökkeş Kale	300
Barış Dönmez	300	Halim Karakaş	150
Halil Cefakar	500	Alman dostlar	200
Mustafa Taşkın	100	Ali Ayar	500
Erat Taş	40	Inci Kara	50
Aytaç Aydın	100	Ahmet İleri	250
Bilge Bozdağ	400	Seminer	300
Ümit Alaca	250	Mehmet Durmaz	500
Ali Yaraşır	250	Emre Barış	30
Mahmat Değer	100	Lada Bir	100
Avni Makina	100	Şahin Çetin	30
Hilmi Fedekar	80	Yasemin Çakır	100
Halil Yıldız	50	Deniz Demir	250
Hilmi Sakar	20	Saim Can	100
Fatma Özdi	20	Derya Deniz	100
Nezihe Gonca	700	Volkan Ateş	100
Canan Ekmekçi	100	Metin Servermez	30
Gülten Serpil	500	Cihan Ulu	100
Meryem Savaş	150	Cavit Ünlü	50
Özlem Bulut	70	Hamit Özsoy	35
Hayriye Gül	100	Levent Karal	25
Güneş Şahin	20	Hayri Uzun	500
Nadide Evrim	50	Dursun Ayaz	200
Belkis Karanfil	300	İsmail Yazan	200
Ayşe Bal	100	Nadir Karaduman	100
Oktay Gider	1200	Ayşe Çiçek	100
Peter Schüt	50	Evrin Devrim	250
D. Sulonowski	100	İşyeri	180
Orhan Dilek		Ayşe Budak	150
Bir Adet Altın Yüzük		Kamile Hayırlı	20
Nazlı Can		Yıldız Hülya	100
Bir Adet Altı Kolye		Hanım Okur	50
Vural Keskin	500	Hafize Gezer	20
Mehmet Bal	108	Ahmet Güler	50
Mgs	20	Sadık Yener	100
Muhammet Yüce	40	Kerime Emre	500
Sabri Taşkıran	50	Eylem Güzel	500
Cihat Sabırlı	50	Hasan Kara	15
Baykal Egeli	50	Hüseyin Taş	20
Serkan Kaleli	50	Bilge İnan	200
Rolf Puls	300	Saniye Cömert	10
Seher Devrim	100	Ingeborg Schön	50
Tercümanlar	180	Angelika Lieb	500
Kırmızı Lale	1000	Jörg Schmid	100
Maden P. Komitesi	160	Arthur Stark	1000
İleri Parti Komitesi	125	Helmut König	50
Maden İşçisi Selim	100	Rudolf Schultz	10
Ali Güneş	60	Herbert Berger	10
Devrim Yandaşları	300	Nathalie Nützlisch	500
Ezgi Bacı	50	Fred Jansen	100
Aile Dostları	80	Anton Klein	20
Osman Sönmez	60	Gabriel Kammer	50
Tevfik Bayındır	30	Wolf Lang	50
Hüseyin Ali	50		
Ahmet Yaz	50		(Sürecek)

1 Şubat 1985 günü Atılım'da, daha önce 1 Ocak 1985 günü Atılım'da yayınlanmış olan 16 isimlik bir bölüm yanlışlık sonucu tekrar yer almıştır. Düzeltir özür dileriz.

Partimizin 5. Kongresinde alınan 12 No'lu "Kadınlar arasında çalışma üzerine" başlıklı karar da, Batı Avrupa ile ilgili olarak şöyle deniyor; TKP Kongresi "Batı Avrupa parti örgütlerinin, Batı Avrupa'da yaşayan Türkiye'li kadınlarımızın somut istemler çevresinde örgütlü savaşım yükseltmelerine ve var olan legal olanaklardan yararlanarak, eylem birliği temelinde yığınsal bir kadın hareketinin yaratılmasına, kardeş partilerle ortak dayanışma eylemlerini gözeterek yardımcı olmasını karar altına alır."

Kadın alanında çalışan biz komünistler bu kararı yaşama geçirmek için neler yapıyoruz, neler yapmamız gerekiyor?

Açık ki, yapılacaklar her ülkenin ve bölgenin somut koşulları ışığında belirlenecektir. Biz şimdiden kendi bölgemizde çeşitli deneyimler kazandık, Kadınlar arasında çalışmaya başladığımızda, elde avuçta geçmişten kalan fazla birşey yoktu. Yalnızca tek tek ilişkiler bulunuyordu. Biz, öncelikle partili yoldaşlardan bir komite oluşturarak geçmişte başarısız kalmış olan çalışmanın çok yönlü bir değerlendirmesini yaptık. Gerekli dersleri çıkardık.

Yeni çalışma döneminde, önümüze başlıca olarak, bu alanda çalışacak yeni kadrolar

Kadınlar İçinde Çalışmalarımız Üzerine

Emek Grubu/İsveç

kazanma hedefini koyduk. Somut ve ayrıntılı işbölümü yaptık. İşe, ister istemez varolan ilişkilerden başlayacaktık. Ama aynı zamanda da çevremizi genişletmeyi, dışarıya daha fazla açılıp, evlere giderek kadınları tanımayı, onların sorunlarını, istemlerini öğrenmeyi kararlaştırdık. Bu konuda yapılacakları tek tek, somut olarak ele alıp belirledik. Önce çevreye açılmak, ilişkilerimizi genişletmek gerekiyordu. Bu olmadan, Türkiye'li kadınların haklarını daha kararlılıkla savunma, sorunlarının çözümünde onlara daha yakından destek olma kararımızı hayata geçiremezdik. Tek tek, ayrı ayrı duran kadınlarımız arasında bir ilişki ağının, dostlukların kurulmasının mimarı olduk, şimdi ayda bir de olsa, geniş kadın toplantıları düzenliyoruz. Kendi sorunlarımızı birlikte görüşüyor, birlikte çözüm yolları arıyoruz. Eğitici filmlerle, skeçlerle toplantılarımızı daha da canlı hale getirmeyi amaçlıyoruz. İşin güzel yanını, "sömürünün kaynağı nedir", "kadınlar olarak toplumsal mücadelede bizlere neler düşüyor" bu ve benzeri konularda çeşitli seminerler yapılması isteği de

bu toplantılarda ortaya çıktı. Ayrıca süreç içinde, arzu edenlerden kitap okuma grupları oluştu. Bir yandan geniş toplantılar sürerken, dörderli beşerli gruplarda birlikte kitap okuyor, tartışıyoruz.

Toplantılarımıza katılan kadınların çoğu temizlik işçisi olarak çalışıyor. Şimdi temizlik alanında çalışan kadınlarımızın, işlerinde karşılaştıkları zorluklar, sorunları üzerinde somut araştırma yapmayı önümüze hedef olarak koyduk. Yine, Sol Birlik yandaşı tüm kadınlarla birlikte çalışma yürütmenin olanaklarını da değerlendirmeyi hedefliyoruz.

Tüm bu çalışmalarda, sınıf bilinçli erkek arkadaşlarımızın daha aktif yardımı gerekiyor. Ne ki durum böyleyken, bazı erkek arkadaşlar, eşlerini ev işlerine mahkum etme, toplumsal hareketle kendi eşleri arasında dört duvarı dikme eğilimindedir. Oysa Lenin, Clara Zetkin ile bir konuşmasında, bu konuya ilişkin olarak şunları söylüyor: "Kadının ev hayatı, binlerce önemsiz ayrıntılara hergün kendi kendini kurban etmesidir. Kocasının, efendisinin, sahibinin eski

hakları farkına varılmadan süregelir. Objektif olarak, kocanın kölesi öcünü alıyor. Hem de gizli bir biçimde. Kadının geriliği ve kocasının devrimci ideallerini anlama eksikliği, erkeğin kavgacı ruhunda, savaşmak için kararlılığında bir engel olarak karşısına çıkar. Bunlar, yavaş ama kararlı olarak farkedilmez biçimde kemiren ve mahveden küçük kurtlardır. Ben, işçilerin hayatını biliyorum, hem de yalnız kitaplardan değil. Kadın yığınları arasındaki komünist çalışmamız ve genel olarak politik çalışmamız, erkekler arasında eğitimsel çalışmayı da kapsar. Hem Parti'de yığınlar arasında eski köle sahipliği görüşünün kökünü sökmeliyiz. Bu görev, işçi kadınlar arasında Parti çalışması için teorik ve pratik eğitimden geçerek kadın ve erkek yoldaşların oluşturulması kadar acil gerekliliği olan politik görevlerimizden biridir."

Biz, şimdi, bilinçli erkek yoldaşlarımızın da desteğiyle, çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Savaşma katılan bilinçli kadın sayısını artıracamıza ve partimizin 5. Kongresinde alınan kararı hayata geçirmenin yollarını açacağımıza inanıyoruz. Biliyoruz ki, Haydar Kutlu Yoldaş'ın dediği gibi "Kongre kararları, hayata geçirilmek için alınan kararlardır."

Kampanyanın Gösterdikleri

A.T./FAC

Maddi dayanışma kampanyası çerçevesinde, birimizde neler yapılabileceğini parti örgütümüzde görüşerek planladık. İki ay içerisinde 10.000 DM toplanmasını hedef olarak koyduk. Yoldaşların düşünce ve önerileri doğrultusunda kendilerini kampanyaya katılmaya çağıracağımız 80 isim belirledik. Saptadığımız bu 80 isimden 70'nin kampanyaya katılmaları sağlandı. Adı belirlenmiş olan 5 kişiye daha sonra edinilen bilgiler ışığında gidilmekten vazgeçildi. 5 kişi ise, kampanyayı olumlu bulduklarını, ama maddi durumları nedeniyle ancak ileride katkıda bulunabileceklerini belirtti. Öte yandan standlar açılması, elişi yapıp satılması vb. planlanan dışa dönük çalışmalar ise, aynı dönem bu alandaki gücümüzü Kürt halkıyla ve demokrasi güçleriyle dayanışma için ortak eylemlere ayırmamız nedeniyle gerçekleştirilemedi.

Planların tümü tam olarak gerçekleştirilmediyse de, parti örgütümüzün öne koyduğu hedefin iki katına varan bir sonuca ulaşması bizce önemli bir başarıdır. Bu sonucu sağlayan en önemli etkenlerden biri partimizin politikasının ve savaşımının, bu bağlamda kampanyanın

öneminin katılanlara özümsetilebilmiş olmasıdır.

Belirtmek gerekir ki, kampanyaya katılanların hemen hemen tümünde ciddi bir duyarlılık vardı. Parti adına ilk kez ve doğrudan sempatanlara gidilmesi ve katılanların istenmesi, kampanyaya katılanlarda büyük bir

güven duygusu yarattı. Sempatizanlar partinin böylesi önemli bir kampanya için kendilerini güvenilir görmesinden duydukları heyecanı ve onuru dile getirdiler. Birçok sempatan, kampanyayı kendi çevrelerinde yaygınlaştırıp genişletmeyi önerdi. Maddi katılımın yanısıra, Parti için başka ne yapabilecek-

lerini soranların yanısıra, bir kez değil, düzenli katkıda bulunmak isteyenler oldu.

Kampanyanın süreci ve sonucu parti örgütümüzde ayrıntılı olarak değerlendirildi. Bu değerlendirmeler ışığında yapılacak gerekenler çalışma programı dahilinde planlandı.

HER ALANDA DAYANIŞMA ZORUNLUDUR

Baş 1. sayfa

bunun doğru olmadığını söylemesine önce şaşıtm, fakat şimdiye dek her sözünü kanıtlaştığı için güvenim tam olduğundan tarafsız kaldım.

Sempatizanınız önce ekonomik açıdan F. Alman Markının, Türk Lirasına çevrilmesinin sayısal bakımdan göz boyadığını, alım gücü ile ölçülmesinin gerektiğini örnekleriyle kanıtladı. Ayrıca sağlık hizmetlerinin, eğitim hizmetlerinin ve daha birçok sosyal olanağı Türkiye'de buradakinden daha kötü olduğunu belirtti. Akli dengesi yerinde olmayan bir insanın, elindeki parayı doğru kullanamayacağını ve bu paranın elinden alınıp dolandırılacağını açıkladı. Tüm ailenin burada sınıf savaşları sonunda kazanılmış bir sürü sosyal kazanımların göreceli güvenliği altında olduğundan çıkarak eşinin ve çocuklarının geleceğini örneklerle açıkladı. En sonunda Türkiye'de faşist bir rejimin hü-

küm sürdüğünü, burada ise burjuva parlamenter sistemi ile toplumun yönetildiğini anlatarak aradaki farkları belirtti. Sonuç olarak faşist yönetimlerde parasal ve diğer yönlerden zayıf olan grupların nasıl baskı altında tutulduklarını belirterek kendini koruyacak durumda olmayan bu ailenin Türkiye'ye yollanmasının doğru olmadığını açıkladı. Bu konuşma üzerine hepimiz ikna olarak kendisine hak verdik. Eğer sempatanınızın açıklaması olmasaydı ne büyük moral yanlışlık yapabileceğimizi kavradık.

Ailenin yaşamını F. Almanya'da sürdürebilmesi için devamlı olarak bizlerin maddi ve manevi dayanışmamıza gereksinim duyacağından hiç şüphemiz yok. Bu durumun bizlere ileride birçok parasal, sosyal, hukuksal sorunların üstesinden gelme görevini yüklediğinin bilincindeyiz. Geçmiş deneyimimiz, dayanış-

TKP'NİN SESİ'NE KULAK VER !

Dinle, dinlet !

Hergün saat 5'de 25 m, 11820 kHz; saat 7, 9, 11, 13, 17, 19'da 31 m, 9585 kHz; 21, 23, 02'de 49 m, 6200 kHz; Pazar günleri bunlara ek olarak saat 15'de 31 m, 9585 kHz.

mayı güçlendirdiğimiz oranda bu sorunların üstesinden geleceğimizi kanıtıyor.

Sempatizanınızın yaptığı somut açıklamalar, bize, kendi insanlarımızın en temel insan haklarına, sosyal güvencelere sahip bir Türkiye'de yaşayabilmesi için özellikle faşizmin yıkılması gerektiğini kavradı. Türkiye'de demokrasi güçleriyle dayanışmanın bizler için, özellikle şimdi yukarıda sözünü ettiğim göçmen işçiliğinin üçüncü on yılının ağır sorunları karşısında ne kadar önemli bir görev olduğunu şimdiki daha iyi görüyoruz.